

Holmes Junior: Un projecte de futur que ja brilla al Girona

A tocar dels 17 anys, la seva irrupció al primer equip és una de les (poques) notícies que engresquen l'actualitat del Girona. Central madur i polivalent, és una aposta ferma de club pel dia de demà

En Junior (així el coneixen a casa) no aixecava un pam del terra que ja baixava al parc cada dos per tres amb la pilota. El seu pare havia estat futbolista i seguir-ne els passos era una de les il·lusions del nano. Veient que se'n sortia i que ho feia prou bé, el van apuntar al Club Esportiu Santes Creus, el pas previ per incorporar-se al futbol base del Reus. Allà s'hi va estar quatre temporades. Creixent, millorant, polint aptituds i habilitats. Consolidant-se com un central ràpid, contundent, amb una bona capacitat de correcció i una notable sortida de pilota. Al club roig-i-negre eren del tot conscients del talent que tenien a la seva base, com també que, tard o d'hora, acabaria volant. Quan era aleví, l'Espanyol va trucar a la porta i la proposta el va seduir. Van ser un parell de cursos passant-se tres dies a la setmana anant als entrenaments en taxi, a part dels desplaçaments cada dissabte o diumenge per jugar el partit de torn. Tot va anar molt ràpid. Tant, que de cop i volta tant ell com la seva família van haver de prendre una decisió molt important: acceptar o no la proposta del Reial Madrid. «Quan s'interessa per tu un club com aquest és molt difícil rebutjar-lo», reconeix el propi Holmes Junior en unes declaracions facilitades per la Reial Federació Espanyola de Futbol el passat mes de maig. Encara era un marrec quan va fer les maletes i la vida li va canviar radicalment. «Me'n vaig haver d'anar a viure allà, a la residència del club. Va ser difícil. El primer any encara, perquè les coses em van anar prou bé, però després van començar els problemes. No jugava tant i això va fer que trobés encara més a faltar els meus pares. Tot es va complicar una mica més», recorda en aquestes mateixes declaracions. A la vida d'un futbolista no tot són flors i violes i, en aquest cas, li va tocar prémer el fre. Parar i reflexionar. Li valia la pena seguir així? «D'un dia per l'altre, amb els pares vam decidir que el millor que podia fer era tornar cap a casa». I així ho va fer. Punt final a la seva etapa al Reial Madrid i al somni de triomfar en un club majúscul. S'incorporava aleshores al Gimnàstic, a jugar un parell de categories per sota. Una mena de reset que, vist des de la distància, sembla que va ser prou encertat. A Tarragona va fer una molt bona temporada i d'allà el va pescar el Girona l'estiu del 2025. Només ha necessitat un curs per demostrar el seu potencial: va començar jugant al juvenil B blanc-i-vermell per acabar sent una peça important en els esquemes del juvenil A, a la Divisió d'Honor. Fins i tot va entrar en alguna convocatòria del filial, a Segona RFEF, tot i que no va arribar a debutar. Quique Álvarez, per tant, el coneix perfectament i no ha dubtat ni un moment en comptar amb ell per a la pretemporada del primer equip. Ni de bon tros com a espàrring en els entrenaments, tot esperant que la plantilla vagi incorporant jugadors, sinó com un més. Va completar els 90 minuts de l'amistós contra l'Al-Qadsiah, a part de participar en els duels amb l'Olot i l'Alabès. I no ha desentonat ni li han tremolat les cames. No li ha vingut pas gran la prova a un jove futbolista que ja és internacional en categories inferiors amb Espanya. Sense anar més lluny, ara fa gairebé un parell de mesos va participar en l'Eurocopa sub-17 de la UEFA que va disputar-se a Estònia, caient contra Itàlia a les semifinals per penals. Molta teca per a un jugador que encara té 16 anys i tot una carrera per davant. Un futbolista a qui han vingut a buscar equips europeus de renom, però que ha decidit quedar-se a Girona. Créixer aquí, ser important i arribar al primer equip és la seva meta. El futur dirà.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/07/26/holmes-junior-projecte-futur-ja-132828631.html>